

før man handler, ... det er altsammen noget, der er den sande Mandighed uværdigt, og som medlidende overlades til Kræmmer-sjæle og Spidsborgere. Er det ikke saa?"

„O, gak den gyldne Middelvej — dens Endemaal bedrager ej!“ deklamerede Frk. Ragnhild. „Er det ikke saadan, det hedder i den underskønne Sang, De plejer at citere for mig?“

„Javist — netop!“ svarede Pateren med opvældende Varme. „Jeg anser det virkelig for en højst gavnlig Lære at præke i vore Dage, hvor vi alle har en sygelig Tilbøjelighed til at lave os til Undtagelser og interessante Fænomener. Paa det almenmenne-skeliges Bekostning plejer vi omhyggelig vore Smaaeejendommelig-heder, opelsker med Flid en eller anden lille Særhed, en eller anden fiks Ide, bare af Frygt for at blive „som alle andre Menne-sker“ — det værste, nogen veed. Vi maa absolut være noget for os selv, være selvstændige, have Særpræg, som det hedder. Dog-mernes Tid er jo forbi! Enhver, der ikke vil anses for en Dosmer, maa have sin private Mening om alt mellem Himmel og Jord, maa i det allermindste paa egen Haand havde udgrundet Verdens-gaaden og kunne aabenbare en hjemmestrikket Opfattelse af Gud, Himlen, det hinsidige Liv o. s. v.“

„Hvor De bliver ivrig, Hr. Pastor! ... Forresten maa De for Guds Skyld ikke tro, at jeg vil forsvare Hr. Hansted. Jeg har blot tilladt mig den spagfærdige Bemærkning, at man i hvert Fald maa indrømme ham Mod til at leve i Overensstemmelse med sine egne Teorier. Og der er nu engang noget umiddelbart til-talende ved, at en Mand lader Ord og Handling følges ad og ofrer sin Velfærd for sin Overbevisnings Skyld, ... ligegyldigt hvad Værd denne Overbevisning i og for sig har.“

„Ikke for mig! For mig er sligt kun et sørgeligt Vidnesbyrd om, at Begrebsforvirringen og Jeg'ets Forgudelse har naaet Stor-hedsvanvidets Højdepunkt. Hvad der tager sig ud som Mod og Aandsstyrke, er i Virkeligheden blot en slappet Viljes ynkverdige Svaghed. Jeg kender det fra mig selv. Jeg veed af Erfaring, hvor svært det falder, naar man har drømt om at blive Profet og Hel-gen, da at forlige sig med Tanken om at være en slet og ret Pastor Petersen. Jeg veed, hvor langt mere Selvovertindelse